

Časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí

Říjen 2026 / 275

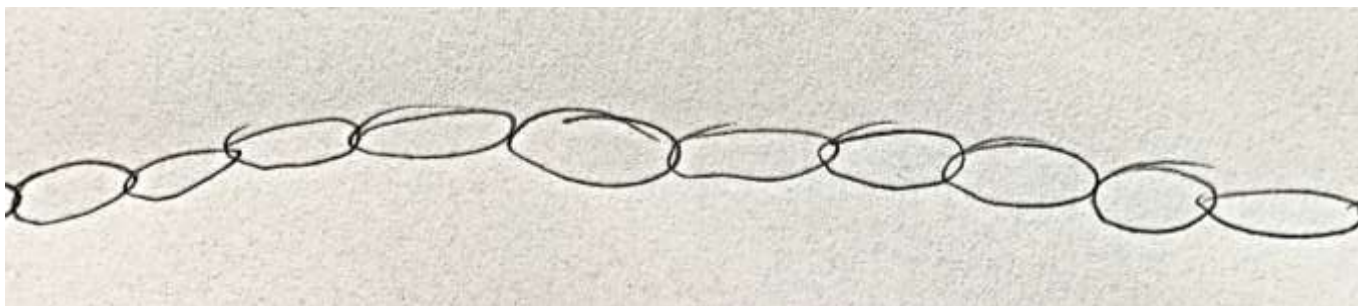
Milí čtenáři sborového časopisu,

heslem Jednoty Bratrské na měsíc říjen je první verš z listu Galatským páté kapitoly. „*Tu svobodu nám vydobyl Kristus. Stůjte proto pevně a nedejte si na sebe znovu vložit otrocké jho. Galatským 5,1*“ Když se ohlédneme za uplynulým měsícem, je toho hodně, za co můžeme být vděční. Společné bohoslužby, pověření staršovstva, větší skupina dětí na náboženství, se kterým mi teď pomáhá Jana Binderová, zájem maminek o setkávání drobečků, sborová víkendovka v Miloňové, setkání nad knihou Zjevení, kavárnička a spoustu dalšího.

Vše je to do určité míry možné i díky tomu, že žijeme ve svobodné zemi, a to už 37 let. Kdy bychom to počítali od vzniku České republiky tak 33. Sám jsem vlastně jinou realitu ani nezažil, ale přesto si s každými dalšími svobodnými volbami uvědomuji, že žít ve svobodné zemi není samozřejmost.

Svoboda, kterou nám vydobyl Kristus, může ovlivňovat i naše jednání ve veřejném prostoru, ale začíná ještě někde jinde. Je to svoboda vnitřní, svoboda, jaké se nám dostalo, když jsme přijali Boží milost. Už nemusíme svoji hodnotu před lidmi ani před Bohem usuzovat dle našich výkonů nebo dodržování předpisů a nařízení, tak jak na nich v Ježíšově době lpěli Izraelci. Jsme svobodní, nejednáme dobře, protože musíme, ale protože můžeme. A to je velký rozdíl.

Svoboda je však křehká věc, a to jak ta politická, tak ta, kterou si neseme uvnitř. Je snadné znovu se upnout k tomu, co všechno bych měl a jak si stojím tváří v tvář různým očekáváním a předpisům. Často stačí neudělat nic a člověk do toho může zase spadnout.

Obr. Jarmilka Binderová řetěz

Apoštol nás však vybízí, abychom si to otrocké jho na sebe nenechali znovu vložit. A když máte něčemu zabránit, musíte pro to něco udělat, třeba říct jasné ne tomu, co nás svazuje zpátky do nesvobody, zamyslet se nad tím, co se děje v našem nitru, kde jsme zpohodlněli a kde za sebe necháváme rozhodovat, a především svěřit to vše tomu, který nám svobodu vydobyl. Tak kéž se nám to s Boží pomocí daří i v čase, který je před námi.

Aleš Rosický

Jubilanti

Jaromír Palacký
Jaroslav Machálek
Marie Frňková
Lydie Bartoňová
Vlasta Drozdová
Jan Fabián

Staršovstvo

- Staršovstvo diskutovalo o vysluhování Večeře Páně – bylo odhlasováno zachovat stávající způsob namáčením kousku chleba. Pro přistupující k Večeři Páně s bezlepkovou dietou bude připraven bezlepkový kousek chleba a další kalich – připraví bratr farář Aleš Rosický.
- HOSPODÁŘSKÉ ZÁLEŽITOSTI**
Stav bankovních účtů k 24. 9. 2026 je 203 841,- Kč.
- Co je potřeba zaplatit do konce roku 2026:
 - do konce října 1/2 personálního fondu 222 399,- a 1/2 odvodu za past. pracovníka 48 875,-
 - do konce listopadu 1/2 seniorátních repartic 6 635,- a 1/2 celocírkevních repartic 27 188,-
 - do konce prosince splátka 60 000,- půjčka od VMS a 100 000,- splátka půjčky JJ
- Nabídky elektřiny – podepsáno a uzavřeno s Centropol přes Skautskou energii,

Dobromila Krupová

Slovo na okraj:

Lidský život má několik etap. Každá z nich je stejně důležitá, každá má své radosti i starosti. Každá etapa má svůj smysl v pohybu života – ale pořád je to můj život. Stejně jako voda v řece – je jiná u jejího pramene, jiná uprostřed a jiná v jejím ústí, ale je to stále tatáž řeka.

Poslední etapa se označuje pojmem stáří. Obrázky rozjuchaných a života si užívajících seniorů chtějí ukázat, že je to zase jen o užívání si života. Místo starý člověk říkáme senior, jako by se jednalo o nějaké neslušné slovo. Ale proč nepřijmout stáří stejně, jako přijímáme ostatní životní etapy?

Vždyť stáří není jen o zdravých seniorech, kteří si konečně mohou užívat života tak, jak si vždy přáli. Popřípadě konečně se věnovat naplno práci na hospodářství. Stáří, to jsou také nemoci, bolesti, bezmocnost, závislost na druhých, ztráta nejen paměti....

Každá etapa života má svůj úkol, i svou důležitost. Úkolem stáří je ukázat, že má také své hodnoty; je to umění odkládat, ztrácet i odcházet. Je to svědectví pro ty, které to teprve čeká.

Starý a nemocný jsou jen přídavná jména, to podstatné jméno – člověk – stále zůstává – je to důležité pro mě, je to důležité před tváří Hospodina.

přejdeme od listopadu 2026.

- Minigrant – dořešit účetnictví a poslat podklady – vyplacen a vybavení pořízeno.
- Návrh na orientační cedulky ve farních prostorech připraví bratr Tomáš Vémola.
- Byla provedena revize plynových zařízení – staršovstvo děkuje bratru Pavlu Trusinovi.

Změna bankovního účtu

Jakub Široký

Náš sbor má nově bankovní účet i u Fio banky. Důvod je prozaický – v dnešní době je možné mít bankovní účet a neplatit žádné poplatky. Ty bohužel nešly u současného účtu dostatečně srazit. Prosíme tedy ty, kteří na sbor přispívají platbami z účtu, aby začali používat číslo účtu 2703590050/2010. QR kód pro elektronické příspěvky do chrámových sbírek, který visí při východu z kostela, byl již také aktualizován.

Starý účet nerušíme a nějakou dobu jej budeme používat současně. Ale z každého účetního pohybu na starém účtu platíme poplatky, a proto je pro sbor lepší, pokud vaše příspěvky budete posílat na účet nový. Děkuje za pochopení.

Udalo se ve sboru

Grilování u Dušíků

Na závěr června a tím i školního roku proběhlo tradiční setkání u Dušíků v Soběchlebech s pečením pizzy a užíváním přírody. Děkuje Dušíkům za tuto možnost setkání a za veškerou péči.

Tradiční ekumenická děkovná bohoslužba za stvoření 9. září ve florálním kostele na Helštýně

O době stvoření

Václav Dřímál

Doba stvoření sjednocuje celosvětovou křesťanskou rodinu kolem jednoho společného cíle – úcty ke všemu stvoření a jeho ochrany před ohrožením a ničením. Zároveň nabízí flexibilitu při pořádání modlitebních setkání a zapojování se do nejrůznějších aktivit zaměřených na péči o stvoření.

Letošní téma „Živá voda“ se zabývá verši 9 a 12 ze 47. kapitoly knihy proroka Ezechiela, které jsou silnou biblickou vizí naděje a ekologického uzdravení. V kontextu vyhnanství a ztráty zjevuje obraz živé vody proudící ze svatyně Boží uzdravení, které obnovuje zemi, vodu, biologickou rozmanitost a lidskou odpovědnost vůči celému stvoření.

Náš symbol pro rok 2026 – „ponoření do živé vody“ – je symbolem obnovy a zrození: voda proudící z chrámu jako znamení Boží péče a uzdravení pro nás. Jsme povoláni vstoupit do vody, až se ocitneme v takové hloubce, že se budeme muset spolehnout na Boží milost, která nás udrží nad vodou. Ti, kdo tuto vodu přijímají, jsou zváni, aby se stali prameny života pro druhé a umožnili Boží lásce proudit skrze ně do světa. A tak se Boží voda v nás stane „pramenem vody tryskající do věčného života“, jak slíbil Ježíš (Jan 4,14).

Tento symbol vyzývá křesťany k duchovnímu ponoření – ke společné modlitbě při rozjímání nad vodou z řek, pramenů, fontán, křtitelnic, jezer a moře, inspirování Božím Duchem, a k společnému úsilí o obnovu stvoření. Tento symbol nás také vybízí, abychom

se ponořili do „slz“ stvoření (Řím 8,22–23) tím, že dovolíme, aby se našich srdcí mohlo dotknout utrpení našich bratrů a sester. Doba stvoření je totiž také vhodným časem pro bratrskou blízkost a solidaritu s ohroženými a chudými, zejména s těmi, kteří trpí v důsledku zhoršování životního prostředí. Můžeme se poučit z jejich příběhů, z jejich vytrvalosti, z jejich odhodlání a společně udržovat naději při životě.

Pověření nově zvoleného staršovstva

V neděli 13. září byli během bohoslužeb pověřeni ke službě nově zvolení členové staršovstva. Pověřování provedl člen seniorátního výboru bratr Josef Bartoň. Zde je jejich slib:

Milí bratři a milé sestry! Sbor ve Valašském Meziříčí při vás vděčně rozpoznal mnohá dobrá obdarování Ducha svatého a povolává vás k presbyterské službě. A tak se vás nejprve ptám:

Přijímáte své pověření sborem jako povolání od Hospodina? A chcete se ve všem podřizovat Božímu slovu? Jestliže tomu tak je, odpovězte prosím, každý sám za sebe a všichni společně: Ano.

- Chcete se jako presbyteři starat o to, aby se dílo Páně ve vašem sboru věrně konalo, aby Boží slovo bylo kázáno čistě, podle Písma, aby se svátosti řádně vysluhovaly a evangelium bylo bez překážek všem zvěstováno, aby se šířilo i mimo sbor? Chcete pečovat, aby proto byly vytvářeny všechny vnější podmínky? Chcete dbát, aby se váš kazatel mohl cele věnovat kazatelské a pastýřské službě a měl možnost dále se prohlubovat v bohosloveckém vzdělání? Jestliže tomu tak je, odpovězte: Ano.
- Chcete žít v lásce a vzájemném odpuštění se všemi bratry a sestrami, zvláště s vaším farárem a ostatními presbytery, jako ti, kteří se účastní jednoho stolu Páně? Chcete stát věrně při svém kazateli a spolu s ním podpírat všechny, kdo procházejí těžkostmi a trápením? Chcete se varovat všeho, co by důvěru ve sbor narušovalo, a zachovávat v tajnosti, co vám jako presbyterům bude důvěrně svěřeno? Jestliže tomu tak je, odpovězte: Ano.

(z leva: Eva Hrtusová, Tomáš Vémola, Libuše Jelínková, Charity Dušíková, Jana Kořínková, Daniela Eklová, Marta Mlčáková, Benjamin Fojtů, Agostinho Maimona Diatilo, Libor Nejedly, Eva Janírková, Tomáš Jelínek, Jana Binderová, Pavel Trusina, Aleš Rosický a Jakub Široký)

- Zavazujete se, že budete upevňovat bratrskou jednotu církve českokobratrské evangelické a dbát řádů, které si v poslušnosti Božího slova uložila? Jste ochotni spolu s kazatelem zastupovat církev před veřejností? Jestliže tomu tak je, odpovězte: Ano.
- Chcete žít v tomto světě tak, abyste všem lidem vydávali věrohodné svědectví o příchodu Božího království? Jestliže tomu tak je, odpovězte: Ano. Uznáváte, že vás křest a večeře Páně – znamení jednoty Kristova lidu zavazují k bratrské otevřenosti vůči členům jiných církví? Jestliže tomu tak je, odpovězte: Ano.

Milý sbore, nyní se obracím na vás všechny – chcete tyto vaše presbytery mít ve vážnosti, modlit se za ně a v jejich práci je podporovat? Jestliže tomu tak je, odpovězte: Ano, chceme.

Všechny otázky ve slibu směřovaly do budoucna. Neměli bychom ale zapomínat na to, co a od koho přebíráme do péče. K následujícímu zvolání se snad můžeme připojit všichni:

- Děkujete a jste vděční za společenství, sounáležitost, stav svěřených nemovitostí, odkaz k Božímu dílu a přijímající a tolerantní prostředí mezi lidmi, které pomáhali budovat členové předchozích staršovstev? Ano!

Pozvání

EVANGELICKÝ KOSTEL VE STŘÍTEŽI NAD BEČVOU

Hudební nešpory 11. října 2026 v 15 hodin

PROGRAM:

Johann Sebastian Bach

Chorální předehra BWV 687

Johann Joseph Fux

Overture-Suite in G minor Op. 1 No. 4

Johann Sebastian Bach

Kantáta BWV 38 Aus tiefer Not schrei ich zu dir

ÚČINKUJÍ:

varhany – Daniela Eklová

komorní orchestr

regionální smíšený pěvecký sbor

a sólisté: Monika Švandová, Terezie Kašíková, Petr Porubský

dirigent – Zdeněk Šimůnek

úvodní slovo a kázání – Vladimír Kopecký

Diakonie

Valašské Meziříčí

Adresa: Žerotínova 1421, Valašské Meziříčí, 757 01

Telefon: 571 629 084 – recepce

Email: info@diakonievm.cz

www.valmez.diakonie.cz

Číslo účtu: 115-2766120267/0100

Zveme všechny, kteří doprovázejí nebo chtějí doprovázet svého blízkého na sklonku života na praktický kurz

NEJSTE NA TO SAMI

Pondělí 12. října 2026 od 16:00 do 19:00 hod.

Přednášková místnost Hospice CITADELA

Od 15:30 možnost prohlídky prostor hospice

Kurzem provede Mgr. Andrea Radomská, DiS.

AKCE JE ZDARMA.

Diakonie
Valašské Meziříčí

 Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Dožít doma

Diakonie
Českobratrská církev evangelická

Rezervace do 5. října 2026 na čísle 734 881 964.

Poradna pro pečující získala Cenu inspirace Diakonie 2026

Poradna pro pečující Diakonie Valašské Meziříčí získala Cenu inspirace Diakonie 2026 v kategorii Milosrdenství za komplexní podporu pečujících a jejich rodin. Ocenění vyzdvihuje především lidský a citlivý přístup pracovníků, odborné poradenství i úzkou spoluprací s dalšími službami Diakonie. Poradna pečujícím pomáhá zorientovat se v možnostech péče, vybírat a používat vhodné pomůcky a provází je náročnou životní situací i po úmrtí blízkého. Získané ocenění je krásným poděkováním celému týmu za jeho profesionalitu, empatii a každodenní podporu lidí, kteří pečují o své blízké.

Karel Malina zvolil povolání pečovatele. Chtěl se posunout dál. Přes třicet let dělal práci, která má smysl

Markéta Vašulínová

Psal se rok 1994 a Karel Malina všechny překvapil. Povolání, které tehdy zvolil, by i dnes vyvolalo lehký údiv. Natož v roce 1994, kdy vše bylo ještě v začátcích. Karel Malina se rozhodl pro práci pečovatele v Diakonii Valašské Meziříčí. Ta vznikla na zelené louce rok před tím. Přesněji – začala působit při sboru (obdoba katolické farnosti) Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí. Pečovatelky a pečovatelé tehdy sídlili v tamní evangelické faře, odkud vyráželi do terénu za klientkami a klienty. To bylo tehdy něco nového. Sociální služby, jak je známe dnes, teprve vznikaly. Péče o lidi v jejich domácím prostředí představovala novinku.

Rozhodnutím pro Diakonii také Karel Malina opustil velmi perspektivní obor. Dlouhá léta totiž pracoval v oblasti výpočetní techniky. Ta se zrovna prudce rozvíjela a slibovala velké peníze. Místo toho se Karel Malina vydal cestou špatně placeného, neznámého povolání, které navíc podle tradice přísluší spíš ženám než mužům.

Nejednou si své rozhodnutí musel obhájit sám před sebou. Zůstal mu však věrný 32 let. Stejně tak Diakonii Valašské Meziříčí, která se z malé služby proměnila do současné podoby rozvětvené profesionální organizace o dvou stech zaměstnancích. Letos Karel Malina dorazil do cíle. Odchází do důchodu.

Rodinné společenství

U počítačů našel Karel Malina obživu a také v rámci možností bezpečné prostředí. Nenašel zde ale povolání. Vznik Diakonie ve Valašském Meziříčí proto vnímal jako příležitost posunout se dál. Se zdravotní problematikou měl zkušenosti. Ve volném čase se totiž angažoval jako instruktor Československého červeného kříže. Svět seniorů, kterým především terénní pečovatelé pomáhají, ho přitahoval – pro příběhy, životní zkušenost a nadhled. Valašskomeziříčská Diakonie vznikala navíc v prostředí českobratrských evangelíků, které důvěrně znal. S novými spolupracovníci a spolupracovnicemi vytvářeli téměř rodinné společenství.

Do nové práce se vrhl naplno a s velkou chutí. Zároveň ji nikdy neprožíval jako samozřejmost. Coby muž v nejlepších letech neustále čelil společenskému tlaku, že si zvolil práci bez kariérních výhledů. Terénní pečovatelky a pečovatelé každý svůj pracovní den vyrážejí do domácností, kde klientům pomáhají v činnostech, které klienti sami nezvládnou. Když se Karel Malina o svém povolání bavil s lidmi, často vnímal, že mnoho z nich považuje práci pečovatele za podřadnou.

Proto když zažíval v práci konflikty či krize, uvažoval Karel Malina o tom, že Diakonii opustí. Došlo k tomu například v době, kdy se Diakonie Valašské Meziříčí rozrůstala a bylo jasné, že už nemůže dále fungovat jako malý rodinný podnik. Karel Malina ale

všechny krize překonal a zůstal Diakonii věrný. „A vždy se ukázalo, že to tak bylo dobře,“ říká dnes. Postupně vystřídal pozice ošetřovatele, pečovatele, maséra, vedoucího pečovatelské služby, koordinátora provozu pečovatelské služby, a nakonec opět pečovatele.

Snadnost nečekejte

Za těch více jak třicet let zažil bouřlivý rozvoj sociálních služeb. Pamatuje začátky, kdy si například ani odborníci z řad lékařů nedovedli práci Diakonie nikam zařadit. Zažil také, jak se vztah společnosti k práci pečovatelek a pečovatelů postupně proměňoval. Dnes už si lidé daleko více uvědomují její význam a smysl. Platové podmínky se o něco zlepšily – i když to stále není žádná sláva. Veřejnost také tuto služebnou práci daleko víc oceňuje. Karel Malina sám získal v roce 2017 hned dvě ocenění: jako pracovník roku v sociálních službách Zlínského kraje a také ocenění v rámci Národní ceny sociálních služeb Pečovatel/ka roku. Obojí za dlouhodobou kvalitní práci v sociálních službách, schopnost empatie, ohleduplnost a touhu pomáhat uživatelům služby.

Diakonie Valašské Meziříčí se podle Karla Maliny rozrostla do své dnešní košaté a rozsáhlé podoby díky dobrým základům správně nastaveným už od počátků. Patří k nim otevřenost a důraz na vzdělávání. Diakonie přijímala zaměstnance podle jejich odbornosti a vztahu k práci – ne podle toho, zda jsou věřící a k jaké církvi patří. To u obdobných organizací zřizovaných církvemi nebylo na počátku devadesátých let zdaleka samozřejmé.

Karel Malina zároveň upozorňuje, že přes všechn rozvoj sociální práce nikdy nemůže být společností doceněná stoprocentně. Patří to k jejímu charakteru. Lidé, co se do sociální sféry chystají, by s tím měli počítat. „Není náhodou, že má Diakonie ve znaku kříž s trnovou korunou. Přitom ne každému zřetelný na první pohled,“ upozorňuje Karel Malina. „To symbolizuje civilnost Diakonie, její otevřenost pro všechny, kdo se v ní podílí na službě. Ta služba má vždy smysl a předznamenává naději. Zároveň vždy v sobě bude mít něco z trnové koruny. Nikdy nebude snadná, bezproblémová, samozřejmě přijímaná.“

Živelné sdílení

Co by Karel Malina doporučil svým následovnicím a následovníkům ve službě terénní péče? Začátečníci si musí hlídat, aby nevyhořeli. Práce pečovatelek a pečovatelů je náročná a zároveň vtahující. Pečovatel sdílí příběhy svých klientů i jejich emoce. Naloží si však neúnosné břemeno, pokud se od nich nenaučí odpoutávat s koncem pracovní doby. Zdravý odstup patří k profesionalitě pečovatelek a pečovatelů.

O profesionalitu však budou zápasit stále, zdůrazňuje Karel Malina: „To je moje zkušenost. Stále jsem si vědom různých svých drobných selhání. Ta budou při pečovatelském povolání vždy,“ říká. Důležitá je proto pravdivost: svá selhání si nezastírat, vědět o nich, neopakovat je a předcházet jim. S tím souvisí další důležitá schopnost – totiž nastavení mysli.

Terénní pečovatel vždy bude mít jednoho, dva klienty, se kterými bude hůře vycházet a bude je navštěvovat s obavami, jak návštěva zase dopadne. „Zvlášť u takových klientů je důležité, s jakým nastavením myslí k nim přicházíme. Aby bylo od

počátku chápavé, vstřícné a pozitivní,“ připomíná Karel Malina zásadu, kterou se dodnes řídí. Jemu osobně v tom pomáhá modlitba. Ale nastavovat mysl do žádoucí polohy lze i jinými způsoby.

Nakonec také zdůrazňuje význam zdravého pohybu (stačí pravidelná, důkladná chůze) a koníčků. To neznamená, že by práce terénního pečovatele sama nemohla být koníčkem. Je však třeba ji něčím kompenzovat. U Karla Maliny je to historie. Zájem o ni ho nikdy neopustil. Jako koníčka má tedy regionální dějiny. Nejedna jeho dovolená padla na badatelskou práci v archivech a psaní historických publikací.

Proto se ani v důchodu nudit nebude. Už teď je zavalen tématy. Pod rukama se mu totiž rozrostla aktuální práce o farním kostele na Horní Bečvě. Původně byla zamýšlená jen pro webové stránky. Nakonec téma vydá na knihu. Na té teď Karel Malina pracuje. Nuda mu tedy nehrozí. Così mu ale s odchodem do důchodu asi chybět bude. „Pracovní kolektiv,“ říká. „My, když se všichni vrátíme z ranních a dopoledních výjezdů a sejdem se na pracovišti, nastane obrovský ruch. Ventilují se zkušenosti, kolegyně mluví jedna přes druhou. A já, když jsem například marodil nebo měl čtrnáct dní dovolenou, cítil jsem, že mi to začíná chybět. Snad toho jediného se bojím, že člověku ustane pravidelnost právě takového živelného sdílení.“

BESEDA S LEOU SUROVCOVOU

Středa 21. října 2026 od 17 hod.

Knihovna Valmez - malý sál

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ.

Výtěžek podpoří Domácí hospic Společnou cestou.

Akce se koná v rámci kampaně Dožít doma.

Diakonie
Valašské Meziříčí

Dožít doma

Diakonie
Českobratrská církev evangelická

 **KNIHOVNA
VALMEZ**

Rezervace online nebo na tel. čísle 739 589 874.

Srdečně zveme:

11.10. neděle	9.30	pravidelné bohoslužby
18.10. neděle	9.30	bohoslužby s večeří Páně
25.10. neděle	9.30	pravidelné bohoslužby
1. 11. neděle	9.30	rodinné bohoslužby
	15.00	Povídání o Ukrajině Jana Peřtová, farářka z Bruntálu
4. 11. středa	9.30	kavárnička pro dříve narozené
8. 11. neděle	9.30	pravidelné bohoslužby

Všechny bohoslužby a koncerty jsou vysílány
v přímém přenosu na kanálu YouTube
„ČCE Valašské Meziříčí“

Pravidelný týdenní program

Pondělí	8.30	Drobečci (rodiče s dětmi do 3 let)
Středa	17.00	biblická hodina
Čtvrtek	14.00	náboženství pro školní děti
	16.00	rodiče s dětmi 3–6 let
Neděle	9.30	bohoslužby a nedělní škola

Bohoslužby v Domově pro seniory:

Úterý co 14 dní ve 14.00 hod. v Seniorparku

Farní sbor ČCE ve Valašském Meziříčí

Blahoslavova 3

757 01 Val. Meziříčí

e-mail: [valasske-
mezirici@evangnet.cz](mailto:valasske-mezirici@evangnet.cz)

bankovní účet:

2703590050/2010

[http://valasske-](http://valasske-mezirici.evangnet.cz)

[mezirici.evangnet.cz](http://valasske-mezirici.evangnet.cz)

[https://www.facebook.com/
/evangelicivalmez](https://www.facebook.com/evangelicivalmez)

Kontakty:

Farář sboru

Aleš Rosický

mobil: 774 099 848

ales.rosicky@evangnet.cz

Kurátor sboru

Jakub Široký

jakub.siroky@gmail.com

Pastorační pracovnice

Dobromila Krupová

mobil: 732 343 638

krupova.diak@seznam.cz

Pokladník

Libuše Jelínková

liba.jelinkova@gmail.com

Účetní

Eva Janířková

mobil: 777 344 994

Redakce:

Vydáno 4. 10. 2026

Příspěvky pro další číslo

přijímá **do 22. 10. 2026**

Anna Jelínková

mobil: 721 935 185

anna@jelinek.eu